

WWF

Lehti elävän maapallon puolesta

MERIAJOKASNIITYT - ITÄMEREN KORALLIRIUTAT
Meriajokasniityt ovat Itämeren pinnanalainen ihme.

TIIKERIT VOIDAAN VIELÄ PELASTAA
Tiikereille kuuluu myös hyvää.

LEIRI, ELÄMÄÄ!

WWF:n talkooleirit tarjoavat elämyksiä.

20

"Kehy-rahojen leikkaus voi Nepalissa avata ovet salametsästäjille."

5 Luonto kosketusetäisyydellä	20 Leikkaukset vaikuttavat suojelutyöhön
7 Luonnonsuojelu ja hyvä, paha innovaatio	21 Sata kertaa kuuhun ja takaisin
8 Leiri, elämää!	22 Vielä on mahdollista pelastaa tiikerit
11 Raakkujen rauhanturvaaja	24 Kummisivut
12 Meriajokasniityt – Itämeren koralliriutat	26 Norpan ja hirven ystävä

WWF-LEHTI
on lehti tukijoidemme
Suomessa
25. vuosikerta

Seuraava lehti ilmestyy
syyskuussa 2015

Osa lehden sisällöstä
tuotetaan Suomen ulko-
asiainministeriön tuella.

JULKAISUJA
WWF
Lintulahdenkatu 10
00500 Helsinki
Puh. 09 774 0100
etunimi.sukunimi@wwf.fi
wwf.fi
panda.org
WWF = Maailman
Luonnon Säätiö (WWF)
Suomen Rahasto

Y-tunnus 0215186-5

LAHJOITUSTILI
FI41 1572 3000 0111 89

KERÄYSLUVAT
Poliisihallitus, Arpajaishallinto
POL-2015-2109
koko maa Ahvenanmaata
lukuun ottamatta
(1.7.2015-30.6.2017),
Ahvenanmaa ALR
2015/6451/10.6.2015
(1.7.2015-30.6.2016),
wwf.fi/kerayslupa

**OSOITTEENMUUTOKSET
JA TUKIJA-ASIA**
Puh. 040 192 3112
(Arkin klo 9-16),
tukija@wwf.fi

PAINO
Libris oy
ISSN 1458-5308

Painopaperi:
Maxi Offset
100 %
FSC-sertifioitu

TOIMITUS

**Päätoimittaja ja
toimitussihteeri:**
Anne Brax

Toimittajat:
Anne Brax
Joonas Fritze
Mira Hannuksela
Linda Koskinen
Päivi Larikko
Mari Paavoseppä
Kaisa Ryyänen

Ulkoasu ja taitto:
Alexandra Antell

Kuvitukset:
Katri Virtalaakso

KANNEN KUVA
Tiikereitä elää 13
valtion alueella.
© Shutterstock

© AKI-PEKKA SINIKOSKI / WWF

OUTOA TOIMINTAA ITÄMERELLÄ

Sateisesta ja viileästä alkukesästä oli hyötyäkin: lähes jokakesäiset leväkukinnot loistivat pois-
saolollaan. Vasta lämmin elokuu toi levälautat Itämeren ja järvien rannoille. Samalla se muis-
tutti siitä, että ylimääräiset ravinteet eivät ole hävinneet vesistämme mihinkään.

Ihmisille on nykyään selvää, että käymälävesiä ei loroteta puhdistamatta vesistöihin ja jopa
mattojen pesu on siirretty kuivalle maalle. Siksi on outoa, että yksi toimiala jatkaa Itämeren
rehevöittämistä laillisesti ja isossa mittakaavassa. Itämerellä nimittäin risteilee vuosittain liki
neljä miljoonaa kansainvälistä turistia, jotka tuottavat päivittäin keskimäärin 170 litraa jäte-
vettä henkilöä kohden. Suurin osa risteilyaluksista pumpppaa jätevetensä Itämereen, vaikka
kaikissa pääsatamissa jätevedet voi jättää vastaanottopisteisiin.

Suomi ja monet muut Itämeren rantavaltiot sekä WWF ovat vuosia yrittäneet saada jätevesien
laskemiskieltoa voimaan Kansainvälisen merenkulkujärjestö IMO:n kautta. Kiellon täytäntöön-
pano on lykkääntynyt poliittisen umpikujan ja risteilyalan kattojärjestön vastustuksen takia.

Jätevesikielto auttaisi Itämerta ja olisi selvärajainen ja helppo toimenpide: tarvitaan vain
poliittista tahtoa. WWF tekee jatkuvasti vaikuttamistyötä, jotta tämä tahtotila syntyisi. Te,
tukijamme, voitte auttaa levittämällä tietoa oudosta toiminnasta Itämerellä.

Värikästä syksyä ja kirkkaita vesiä toivoen:

Liisa Rohweder
pääsihteeri, WWF Suomi
Twitter: @LiisaRohweder

Tykkää, seuraa, jaa ja vaikuta. Yhdessä muutamme maailmaa:

facebook.com/wwfsuomi

wwfsuomi

@WWFSuomi
@WWFGreenOffice

wwf.fi

wwf.fi/uutiskirje

wwf.fi/lehti

441 014
Painotuote

PINNALLA NYT

TYÖNTEKIJÄMME
KERTOVAT, MIKÄ ON
PARASTA JUURI NYT

TANJA PIRINEN
suojeluasiiantuntija

Kirjastot

"Sadepäivinä on kiva lukea. Kirjastossa valikoima on valtava, kannattaa kysyä vinkkejä työntekijöiltä! Lainattavana voi olla myös vaikkapa porakone, tennismaila tai astioita. Ja oletko jo tavannut lukukoiran?"

PETTERI TOLVANEN
ohjelmapäällikkö

Hanhien syysmuutto

"Arktisten hanhien syysmuutto on parhaimmillaan juuri nyt. Venäjällä pesivät hanhet ovat ryhtyneet pysähtymään matkallaan Kaakkois- ja Etelä-Suomen peltoaukeille. Suurimmista kerääntymistä on laskettu jopa 200 000 valkuposkihanhea!"

Elämme loppuvuoden velaksi

Maaailman ylikulutuspäivää vietettiin tänä vuonna ennätyskellisen aikaisin, 13. elokuuta. Tuolloin ihmisten ekologinen jalanjälki ylitti maapallon kyvyn tuottaa uusiutuvia luonnonvaroja ja käsitellä fossiilisten polttoaineiden käytön aiheuttamia kasvihuonekaasupäästöjä. Loppuvuoden lainaamme siis luonnonvaroja tulevilta sukupolvilta. Kasvanut hiilijalanjälki on merkittävin syy ylikulutuspäivän aikaistumiseen. Mitä enemmän maa-alaa tarvitaan ruuan ja metsäpohjaisten tuotteiden tuottamiseen, sitä harvemmat alueet pystyvät sitomaan fossiilisten polttoaineiden käytöstä aiheutuvia hiilipäästöjä.

wwf.fi/ylikulutuspaiva

Ystävyytys auttaa luontoa

Pienet ja keskiuuret yritykset voivat nyt auttaa luontoa ryhtymällä WWF:n ystäväyrytyksiksi. Ystäväyrytykset tukevat vuosittaisella lahjoituksella suojelutyötämme Suomessa ja maailmalla. Ystäväyrytyksen tunnista WWF:n yhteistyömerkistä.

Lue lisää: wwf.fi/ystavayrytys

SILJAN NOUTOPÖYDISTÄ SYÖDÄN VASTUULLISTA KALAA

Runsaat kala- ja äyriäispöydät ovat monelle yksi merimatkan kohokohdista. WWF:n yhteistyökumppani Silja Linen laivoilla kalaa kuluukin vuoden mittaan mahtava määrä. Esimerkiksi pelkästään Silja Serenadella kulutettiin vuoden 2014 aikana 36 000 kiloa lohta ja reilut 22 000 kiloa katkarapuja.

Silja Linen buffetteihin on tehty kalahankinnat jo vuosien ajan WWF:n Kalaoppaan suosituksen perusteella. Lokakuussa Kalaopasta tuodaan entistä enemmän matkustajien tietoisuuteen laivoilla ja Silja Linen markkinoinnissa. Lokakuun aikana myös jokaisesta ostetusta buffet-ateriasta tilitetään 10 senttiä WWF:n Itämeri-työhön. Tavoitteena on kerätä kuukaudessa 10 000 euroa.

VALKOSELKÄTIKKA VOI MENESTYÄ MYÖS TALOUSMETSÄSSÄ

Uhanalaisen valkoselkätikan selviytymistä talousmetsissä voi edistää käsittelemällä metsiä oikein. Valkoselkätikka esimerkiksi hyötyy jo pientenkin lehtipuustoisten metsiköiden säästämisestä. Lisää tietoa asiasta löytyy metsäammattilaisille ja metsänomistajille tarkoitettua Valkoselkätikka ja metsänkäsittely -ohjeesta, jonka ovat tehneet yhteistyössä UPM, WWF, Suomen ympäristökeskus ja Metsähallitus.

wwf.fi/mediabank/7373.pdf

HELKA JULKUNEN
Green Office -päällikkö

Yhteinen auto

"Kun ajan, ajan yhteiskäyttöautoilla. Se on järjestöä helppoa: ei tarvitse huoltoa tai vakuutuksia tai parkkipaikkaa, ja auton koon voi valita tarpeen mukaan."

ALEXANDRA ANTELL
graafinen suunnittelija

Kukkasipulit

"Syksyllä on ihana piilottaa kukkasipuleita maahan tai vaikka ruukkuun lasitetulle parvekkeelle, jotta keväällä olisi piristävää kukkaloistoa."

ANTTI HAAVISTO
tuottaja

112-sovellus

"Älypuhelimien ladattava ilmainen sovellus kertoo hätäkeskukselle soittajan tarkan sijainnin. Loistava turva retkeilijälle, ulkoiljalle, veneilijälle ja kaikille meille, joiden suuntavaihtoon ei ole luottamista."

© JAAKKO KAHLANIEMI

Luonto KOSKETUSETÄISYYDELLÄ

Luontokuvaaja **Konsta Punkan**, 21, valokuviissa luonto tulee kosketusetäisyydelle. Utelias orava työntää kuononsa kameran linssiin kiinni. Luottavainen tikka lennähtää valokuvaajan kämmenelle syömään. Vakava kettu tuijottaa kiinteästi katsojaa silmiin. Punkan Instagram-kuvilla on kymmeniä tuhansia tykkääjiä ympäri maailmaa.

"En ota eläimistä kuvia pitkillä linseillä kaukaa, vaan käytän paljon aikaa luonnossa. Haluan päästä eläimiä lähelle. Näin myös katsoja aistii eläimen paremmin. Tuon myös esiin luonnon arvostusta, luontoa pitää kunnioittaa", valokuvaaja kertoo.

Punkka on kuvannut niin paljon oravia, että on saanut lisänimen "oravakuiskaaja". Orava ei kuitenkaan ole valokuvaajan ykkönen. "Ketut ovat kuvattavistani kaikkein hienoimpia eläimiä. Niitä löytää, kun kulkee paljon luonnossa. Siellä pystyy kylä päättämään, missä eläimet liikkuvat."

Kesällä Punkan kuvia oli esillä useassa Sokos-hotellissa ympäri Suomea. Maraskuussa huutokaupataan kahdeksan Punkan näyttelystään itse valitsemaa kuvaa. Tulot Punkka lahjoittaa WWF:lle saimaannorpan suojeluun.

*Konsta Punkan Instagram-tili:
@kpunkka*

WWF VASTAA

Askarruttaako jokin? WWF:n asiantuntijat vastaavat.

Lähetä kysymyksesi meille: info@wwf.fi

WWF on julkisuudessa aktiivisesti vastustanut Fennovoiman ydinvoimalan rakentamista. Miten WWF muuten suhtautuu ydinvoimaan?

WWF vastustaa uusien ydinvoimaloiden rakentamista kaikkialla maailmassa. Syitä on monia. Ydinvoimalat ovat onnettomuusalttiita, säteilevän ydinjätteen hautaaminen kallioperään ja jättäminen tulevien sukupolvien huoleksi on moraalisesti arveluttavaa ja voimalat ja niiden

polttoaine on yleensä tuontitavaraa. Ennen kaikkea ydinvoima on kuitenkin vanhaa, keskitettyä teknologiaa ja siihen tukeutuvat valtiot ovat tulevaisuuden energiemarkkinoiden häviöjiä. Murroksessa voittavat ne, jotka ovat panostaneet uusiutuvaan energiaan ja kehittäneet alan teollisuutta.

JARI LUUKKONEN
suojelujohtaja, WWF Suomi

© AKI-PEKKA SINIKOSKI / WWF

KALAOPAS VIHDOIN KÄNNYKKÄÄN!

© JOONAS FRITZE / WWF

Eikö olisi ihanaa, jos kaupan kalatiskillä saisi vaivatta apua vastuullisten ostosvalintojen tekemisessä? Nyt apua on tarjolla, sillä WWF:n Kalaopas on vihdoin ladattavissa kätevästi kännykkään.

”Kalaopas on ollut haluttu hittituote jo pitkään. Aiemmin se on ollut saatavissa painettuna, mutta päätimme palvella tukijoitamme ja kaikkia vastuullisesta kuluttamisesta kiinnostuneita vielä paremmin tekemällä siitä kätevästi mobiiliversion”, WWF:n suoje-luasiantuntija **Matti Ovaska** sanoo.

Kalaopasta tarvitaan, sillä iso osa maailman kalakannoista on ylikalastettuja. Vaarana on, että kalastamme meret tyhjiksi vielä omana elinaikanamme. Epätoivoon ei kuitenkaan kannata vaipua – jokainen vastuullinen kulutusvalinta on askel oikeaan suuntaan.

”Lataamalla oppaan kännykkääsi voit tarkistaa kaupassa tai ravintolassa, mitä mereneläviä voi syödä hyvällä omallatunnolla ja mitä lajeja puolestaan kannattaa välttää. Näin voit olla mukana vaikuttamassa siihen, ettei maailman meriä ryöste-tä tyhjiksi meidän vahtivuorollamme”, Ovaska sanoo.

Kalaopas ohjaa vastuulliseen kuluttamiseen liikennevaloin. Oppaassa kalalajit, jotka ovat Suomessa tarjolla olevia ruokakaloja, on luokiteltu vihreälle, keltaiselle tai punaiselle listalle pyyntitapojen ja kalakantojen ja kalanviljelyn kestä-vyyden mukaan.

Herkullinen resepti vastuullisesta kalasta löytyy sivulta 27.

Lataa WWF:n Kalaopas osoitteesta wwf.fi/kalaopas

Kiljuhanhelle ennätysmäärä poikasia

Kiljuhanhella, Pohjoismaiden uhanalaisimmalla linnulla, on ollut ennätyskellisen hyvä pesintäkesä. Poikasia on havaittu tänä vuonna 70. Poikasia on laskettu syksyisin vuodesta 1994 lähtien, ja tämän vuoden luku on seurantahistorian suurin.

”Elokuun lopulla Pohjois-Norjan Porsanginvuonolla havaittiin riemastuttava 126 kiljuhanhen parvi, joista 70 oli tämän kesän poikasia. Poikaset ovat elintärkeä lisä Pohjolan kiljuhanhikantaan, joka horjuu pienuutensa takia edelleen sukupuuton partaalla”, WWF:n ohjelmapäällikkö **Petteri Tolvanen** sanoo.

Norjan, Suomen ja Ruotsin yhteinen kiljuhanhikanta romahti 1900-luvun aikana tuhansista pesivistä pareista noin kahteenkymmeneen pariin. Pohjoismainen kanta on kuitenkin viime vuosina osoittanut varovaisia elpymisen merkkejä.

”Tämän vuoden poikasmäärä antaa uutta toivoa WWF:n 30 vuotta sitten Suomessa aloittamalle pelastustyölle. Tänä aikana olemme muun muassa osallistuneet useisiin EU:n LIFE-hankkeisiin, selvittäneet ja suojelleet lajille tärkeitä paikkoja muuttomatojen varsilla, kouluttaneet ihmisiä kiljuhanhen suojeluun ja torjuneet lajiin kohdistuvaa metsästystä”, Tolvanen sanoo.

Lue lisää: wwf.fi/uutiset

© TAPIO KOSKETT / WWF

Luonnon- suojelu ja hyvä, paha innovaatio

© TUUKKA KOSKI

ALF REHN ON ÅBO AKADEMIN LIIKETALOUSTIETEEN PROFESSORI, KOLUMNISTI, KIRJAILIJA JA LUENNOITSIJA, JONKA TAVOITE ON HAASTAA AJATTELUAMME ESITTÄMÄLLÄ ASIAT TÄYSIN ERI NÄKÖKULMASTA KUIN KUKAAN MUU.

Aina tuo innovaatio! Monille pelkkä sana on punainen vaate, konsulttien viljelemä käsite, jonka nimissä surutta suhmuroidaan. Käsitteenä se on muun muassa liitossa kulutusyhteiskunnan kanssa, ja sen palvonta on luonut maailman, jossa tuote on vanha jo kun se tulee markkinoille. Tämän lisäksi innovaatiosta on tullut itseisarvo, joka voi talloa alleen monta muuta arvoa – luonnon arvot mukaan lukien. Ei siis ihme, jos luonnonsuojelusta kiinnostunut ihminen kokee innovaatiokeskustelun ongelmalliseksi.

Samalla innovaatio voi kuin voikin olla luonnonsuojelun tärkein kumppani. Vaikka on totta, että innovaatiokeskustelu tänään keskittyy uusien tuotteiden ja jatkuvan talouskasvun palvomiseen, innovaation voi ymmärtää myös eri tavoin. Yksi syy siihen, miksi tänään puhumme niin tyhjänpäiväisesti innovaatiosta, johtuu siitä, että ne, joiden pitäisi johtaa keskustelua, ovat jättäneet sen muille: konsulteille, lobbyareille, poliitikoille ja ”mielipidejohtajille”. Nämä taas ovat tarttuneet kaikkein helpoimpiin pointteihin, kiiltävimpiin esimerkkeihin, puhuen ennen kaikkea heille, joiden leipää syövät.

Tästä syystä puhumme esimerkiksi noin tuhat kertaa (ei-tieteellinen arvio) enemmän tuote- ja palveluinnovaatioista kuin prosesseja koskevista innovaatioista. Edellä mainitut on nimittäin helppo pistää esille. Voimme ihastella uusia teknisiä laitteita tai nauttia siitä, miten helppoa on saada palveluja tilattua kotiin tai kulmalle. Jälkimmäiset taas ovat näkymättömiä. Vaikka ne voivat tehostaa

resurssien käyttöä ja vähentää luonnon ylläpidosta paljonkin, ne eivät koskaan saa samaa sädekehää, jonka uudet lelut ja kivemmat palvelut saavat.

Kyse ei siis ole siitä, onko innovaatio hyvä vai paha, vaan siitä, mitä miellämme innovaatioksi. Tämä päätetään pitkälti medias- sa, jossa innovaatioteollisuuden äänenkannattajat ovat saaneet monopolisoida keskustelun. Tämä johtaa taas siihen, että niin julkisia kuin yksityisiä resursseja suunnataan asioihin, jotka ovat innovaatioita vain hyvin kapeasti katsottuna. Samalla huomattavasti tärkeämmät innovaatiot jäävät kokonaan ilman tukea.

Olisi siis tärkeää, että saisimme keskusteluun uusia, erilaisia, kriittisiäkin ääniä. Sellaisia, jotka tarjoaisivat vaihtoehtoja rajalliseen innovaatiopalvontaan. Sellaisia, jotka kyseenalaistavat mitä katsomme, mistä puhumme, mikä saa suitsutusta. Innovaatiokritiikkiä, sanalla sanoen – mutta kritiikkiä, joka myös tarjoaa tien eteenpäin.

Joten puhukaamme enemmän innovaatioiden roolista luonnonsuojelussa ja maailman muissa suurissa kysymyksissä. Pohtikaamme, mitä voisimme saada aikaan, jos käyttäisimme edes murto-osan niistä ra-

hoista ja älyllisistä resursseista, jotka tänään käytetään luomaan innovatiivisempia partahöyliä ja kännykkäpelejä, suojelemaan maailmaa koko monimuotoisuudessaan. Osallistukaamme keskusteluun, koska se on keskustelu, joka kannattaa käydä. ■

---

*”Puhukaamme
enemmän
innovaatioiden
roolista luonnon-
suojelussa.”*

Leiri,
ELÄMÄÄ!

WWF:n talkooleirit tarjoavat vuosittain sadoille vapaaehtoisille ikimuistoisia elämyksiä. Leireillä ei kaihdeta raskastakaan työtä luonnon hyväksi, mutta samalla nautitaan upeista maisemista ja vielä upeammasta seurasta.

TEKSTI JOONAS FRITZE

© JOONAS FRITZE / WWF

2

3

© LIISA HUIMA / WWF

1. Viime kesänä WWF järjesti kaikkiaan seitsemän talkooleiriä, useimmat yhteistyössä Metsähallituksen luontopalvelujen kanssa. Tärkeimpänä tavoitteena oli raivata umpeenkasvaneita perinneympäristöjä. Perinneympäristöissä, jotka ovat syntyneet perinteisten elinkeinojen ja maankäyttötapojen seurauksena, elää peräti kolmannes Suomen uhanalaisista lajeista. Saaristomeren kansallispuistossa sijaitsevalla Örön saarella raivattiin sitkeää katajaa. Talkoilun tuloksena maisema muuttui avarammaksi, mistä hyötyivät muun muassa lukuisat uhanalaiset kasvi- ja perhoslajit.

2. Hikeä pukkaa! Saimaalla sijaitsevassa Linnansaaren kansallispuistossa poltettiin raivauksesta kertyneitä pöllejä ja risuja. Talkoolaisten päätyö oli perinneympäristön niittäminen. Umpeenkasvaneen niityn avaamisesta hyötyi esimerkiksi uhanalainen idänkurho. Kuvassa ahkeroiva Harri Koivisto on todellinen talkookonkari, joka on jo toistakymmentä vuotta kolonnut leirejä yhdessä vaimonsa Tarja Mietola-Koiviston kanssa.

3. Päivi Mehtonen antaa katajille kyytiä Saaristomeren kansallispuistossa sijaitsevalla Jurmon saarella. Jurmossa on mahtavia nummia, joilla viihtyviä uhanalaisia lajeja umpeenkasvu uhkaa. Mehtosen ja muiden vapaaehtoisten ahkeroinnin ansiosta esimerkiksi erittäin uhanalaisella kesäketokatkerolla on nyt enemmän tilaa kukoistaa.

4

4. Leirikokki Leena Haapanen nauttii ansaitusta hengähdystauosta. Haapasella on pitkä kokemus nälkäisten talkoolaisten ruokkimisesta. Kokemuksesta on hyötyä, sillä ruokaa tehdään usein hankalissa maasto-olosuhteissa suurelle joukolle kerrallaan. Talkoolaiset osaavat kuitenkin arvostaa kokon työpästä, sillä kovan työryöpeaman jälkeen on mahtavaa päästä nauttimaan valmiiksi katetusta aterlasta.

5. Talkooleireillä tehdään töitä kahdeksasta viiteen. Töiden jälkeen jää aikaa vaikkapa kalastelulle, mölkyn pelaamiselle, saunomiselle ja nuotion ääressä tarinoimiselle. Nuotiotulen ääressä hitsaudutaan yhteen ja solmitaan kestäviä ystävyysuhteita – ei siis ihme, että leirit täyttävät joka vuosi hujauksessa.

5

Viime kesänä WWF:n talkooleirejä järjestettiin osana EU:n Luonnonhoito-LIFE- ja Paahde-LIFE-hankkeita.

Ensi kesän talkooleiri-ilmoittautuminen alkaa keväällä. Aikataulusta ilmoitetaan tarkemmin alkuvuodesta.

© ALEXANDRA ANTELL / WWF

© ILMARI VALOVIRTA/ARKISTO

Raakkujen RAUHANTURVAAJA

WWF:n raakkuasiantuntija, emeritusintendentti Ilmari Valovirta on tutkinut ja suojellut raakkuja lähes neljä vuosikymmentä. Vaikka raakku on erittäin uhanalainen, valaa Valovirta toivoa sen tulevaisuuteen.

TEKSTI LILLI PUKKA

”Raakku eli jokihelmisimpukka on sympaattinen eläin. Kun palaan joelle, josta olemme löytäneet raakkuja, tuntuu siltä kuin tapaisin ystäviäni. Suhteeni raakkuun on henkilökohtainen, ja senkin takia olenkin jaksanut tehdä tätä työtä vuosikymmenestä toiseen.

Raakku voi elää yli 200-vuotiaaksi, mutta sen elämä on kahden kortin varassa: lohikalan ja virtaavan veden. Simpukantoukat ensin kehittyvät talven aikana lohikalan kiduksissa, josta ne putoavat joen pohjaan keväällä. Virtaavaa vettä raakku tarvitsee saadakseen ravintoa ja happea. Jokien rakentaminen ja virtausten muuttaminen sekä lohikalojen liikakalastaminen vaarantavat raakun elämän.

Jokihelmisimpukka on luonnontilaisuuden huipuidikaattori. Siellä, missä on raakkuja, on moni muukin asia virtavesilajien kannalta hyvin. Raakku ei tarvitse ihmiseltä mitään, vain luonnon rauhaa. Sekin tuntuu olevan liikaa pyydetty.

Urani raakkujen parissa alkoi vuonna 1978. WWF Suomen silloinen suojelujohtaja **Pekka Borg** pyysi minua selvittämään raakkujen tilannetta rauhoitetuissa joissa. Perustin WWF:n ja Helsingin yliopiston Eläinmuseon yhteisen raakkutyöryhmän, jonka ensimmäisiä kohteita oli ruoppauksen alainen Pyhäjoki Pohjanmaalla. Sen jälkeen jokihelmisimpukkaa sekä vuollejokisimpukkaa etsivät biosukeltajat ovat tutki-

neet metrin levyistä sukellusväylää yli 7 000 kilometrin verran niin Suomen, Viron, Latvian kuin Venäjän Karjalan joissa.

Työskentelyolosuhteemme eivät aina ole suotuisia. Esimerkiksi tänä kesänä kovien sateiden aikaan raakkuja jouduttiin etsimään pohjasta käsikopelolla ja täysin pimeässä, mikä teki työstä arvatenkin äärimmäisen hidasta ja työlästä. Yksi osa suojelutyötä on jokihelmisimpukoiden siirtäminen pois alueelta, jossa niiden elinolosuhteet ovat huonontuneet. Olemme kehittäneet menetelmän, joka häiritsee raakkuja mahdollisimman vähän. Raakut siirretään ensisijaisesti samassa joessa sellaiseen kohtaan, jossa on ennestään raakkuja. Siirtoistutuspaikan on oltava myös muilta elinolosuhteiltaan, kuten syvyydeltään ja virtaukseltaan, mahdollisimman samankaltainen lähtöpaikan kanssa.

Raakku on elänyt maapallolla miljoonia vuosia, ja nyt se on kuolemassa ihmisen takia. En ole kuitenkaan menettänyt toivoani. Asenneilmasto raakkuja kohtaan on nimittäin muuttunut raakkutyöryhmän alkutaipaleista, varsinkin EU-direktiivien myötä. Viime aikoina Suomessa on myös löydetty uusia raakkupopulaatioita: esimerkiksi viime vuonna Etelä-Suomesta löytyi pienehkö puro, jossa on lisääntyvä jokihelmisimpukkakanta. Uskonkin, että pienissä joissa – joita on suuria jokia helpompi suojella – on raakun tulevaisuus maassamme.” ■

Meriajokasniityt – Itämeren **KORALLIRIUTAT**

*Joka vuosi tuhansien suomalaisten matkailijoiden haaveena on päästä sukeltamaan tropiikin kirkkaaseen veteen tutkimaan koralliriuttojen ihmeellistä maailmaa. Merenalaisen maailman ihmeitä ei kuitenkaan tarvitse lähteä etsimään toiselta puolelta maapalloa. Myös Itämeren pinnan alta löytyy koralliriuttoihin verrattava tutkimuskohde: meriajokkaan (*Zostera marina*) muodostamat niityt.*

TEKSTI MILJA LEIKKARI

© CHRISTOFFER BOSTRÖM / WWF

Meriajokasniittyjä Färön saaren edustalla, Turun saaristossa

Meriajokas on pitkä, nauhamainen kasvi, joka voi kasvaa jopa yhden metrin pituiseksi. Se on Itämeren ainoa veden alla elävä mereinen siemenkasvi.

”Moni ei tiedä meriajokkaan olemassaolosta tai osaa arvostaa sitä. Olen itse jo opiskelujeni aikana sukeltaessa tutustunut meriajokkaaseen, mutta en vielä silloin ymmärtänyt, miten tärkeä kasvi se on meidän ekosysteemissämme”, toteaa WWF:n merien ja arktisen luonnon ohjelmapääällikkö **Sampsa Vilhunen**.

Suomalaiset sukeltajat ovat onnekkaita, sillä jopa kolmannes kaikista maailman tunnetuista meriajokasniityistä sijaitsee Skandinaviassa – niityt peittävät alleen noin 1500–2000 neliökilometrin kokoisen alueen. Itämeressä kasvien levinneisyys ulottuu eteläiseltä Itämereltä keskiselle Suomenlahdelle ja pohjoiselle Selkämerelle.

Meriajokkaita tutkinut Åbo Akademin meribiologi, dosentti **Christoffer Boström** kertoo esimerkiksi Salpausselän pienten saarien hiekkarantojen olevan oivallinen paikka sukeltaa pinnan alle meriajokkaan maailmaan.

”Meriajokkaat kasvavat avoimella hiekkapohjalla ja liikkuvat hitaasti veden mukana. Sukeltaessa se on hyvin kaunis ja rauhoittava ympäristö.”

Tärkeä rooli

Meriajokas ei ole vain mikä tahansa tavallinen kasvi. Meriajokkaan rooli meren ekosysteemissä tekee näistä vihreistä ruohonniityistä ihmeellisiä.

Boströmin mukaan ensisilmäyksellä rauhalliselta vaikuttavat niityt kuhisevat elämää, aivan kuten trooppiset koralliriutatkin. Meriajokas on niin sanottu avainlaji, joka

tarjoaa turvaa ja ravintoa monelle eliölle.

Suomessa meriajokasniittyjen seassa kasvaa yleensä useita kasvilajeja.

”Tämä on ainutlaatuista maapallon pohjoispuoliskolla, missä meriajokasniityt koostuvat yleensä vain yhdestä lajista. Monilajiniityihin törmää yleensä vain tropiikeissa”, kertoo Boström.

Niittyjen suojassa elää muun muassa tokkoja, piikkikaloja, katkoja ja simpukoita. Kasvien juuristo sitoo hiekan ja muodostaa oivan ympäristön myös Itämeren useimmille pohjaeläimille, kuten äyriäisille, hyönteistoukille ja kotiloille. Lisäksi niittyjen

”Meriruohoniityt häviävät nykyisin nopeammin kuin koralliriutat ja sademetsät.”

seassa uiskentelee merihevesten kanssa samaan merineulojen heimoon kuuluvia särmä- ja siloneuloja.

”Meriajokasniityt ja niiden seassa elävät eliöt ja kasvit eivät ole yhtä näyttävän näköisiä kuin koralliriuttojen värikkäät eliöt. Niittyjen monimuotoisuus on kuitenkin todella laaja, kun vain tietää, mitä etsiä”, sanoo Vilhunen.

Vilhusen mukaan meriajokas on Itämerelle tärkeä laji.

”Meriajokkaat puhdistavat vettä kiertämällä rehevöittäviä ravinteita, mikä säästää rehevöitymisen hoitoon käytetyissä kustannuksissa.”

Meriajokas kasvaa hiekka- tai hiesualustoille. Kasvi sitoo kasvualustaansa tehokkaasti ja estää meren pohjan eroosiota. Näin ollen vesi pysyy kirkkaampana. Meriajokasniityt toimivat myös rannikoiden suojelejoina myrskyjä vastaan: ne lieventävät aaltojen rannikkoihin kohdistamaa voimaa ja vähentävät myrskyn aiheuttamia tuhoja.

Tämän lisäksi meriajokasniityt ovat myös suuria hiilinieluja. Ne tuottavat runsaasti happea ja sitovat enemmän hiilidioksidia kuin vastaavankokoinen metsäalue. Näin ne ehkäisevät osaltaan ilmastonmuutosta.

Vaarassa hävitä

Suomessa meriajokas on uhanalaisuusluokitukseltaan silmälläpidettävä. Meriajokasniityt ovat puolestaan luontotyyppinä erittäin uhanalaisia. Aivan kuten niiden trooppiset vastineet koralliriutat, myös meriajokasniityt kohtaavat nykyisin useita uhkia.

Maailmanlaajuisesti meriruohoniityt, joihin myös meriajokas kuuluu, katoavat 110 neliökilometrin vuositahtia. Tahti on erittäin nopea: kahdessa vuodessa niittyjä katoaa Helsingin kaupungin kokoisen alueen verran. Harva tietää, että meriruohoniityt häviävät nykyisin nopeammin kuin koralliriutat ja sademetsät.

Boströmin mukaan meriajokkaan tilanne on pahin Tanskassa, Saksassa ja Ruotsin länsirannikolla.

”Ruotsin länsirannikolta noin 58 prosenttia meriajokkaista on hävinnyt.”

Mitä
sinä voit tehdä:
Liity Itämeri-kummiksi
osoitteessa
wwf.fi/itamerekummiksi

Meribiologi Christoffer Boström on sukeltanut meriajokkaan maailmaan.

Yksi meriajokasniittyjen suurimmista uhista on rehevöityminen. Rehevöitymisen myötä runsastuvat rihmalevät vievät meriajokkailta elintilaa ja heikentävät kasvin elinoloja. Rehevöityminen on Itämeren suurimpia ongelmia. Sitä aiheuttavat etenkin maatalouden ravinnepäästöt, jotka mereen huuhtoutuessaan lisäävät levätuotannon lisäksi myös hapenkulutusta.

”Myös veden samentuminen on meriajokkaalle haitaksi. Kirkas vesi ja valon riittävyys ovat kasvin selviytymiselle ehdoton edellytys”, sanoo Boström.

Itämeren meriajokkaat ovat usein yhdestä ainoasta kasviyksilöstä lähtöisin olevia valtavia klooneja. Suvuttoman lisääntymisen vuoksi niittyjen geneettinen vaihtelu on hyvin pientä. Tämä tekee niis-

tä herkkiä erilaisille ympäristömuutoksille.

Ilmastonmuutos ja sen vaikeasti ennakoitavat seuraukset aiheuttavat muutoksia veden lämpötilassa ja suolaisuudessa. Tämä saattaa vaikeuttaa meriajokkaan lisääntymistä entisestään.

”Suomen jäätäläiskloonit ovat kuitenkin yli tuhat vuotta vanhoja ja voivat monista stressitekijöistä riippumatta yllättävän hyvin. Toisaalta esimerkiksi öljyonnettomuus tuhoaisi ne hetkessä eikä niitä saataisi koskaan takaisin”, toteaa Boström.

Suojelu alkaa tiedon kautta

Boströmin mukaan meriajokkaan palauttaminen takaisin kasvupaikoille, joista se on hävinnyt, on aikaa vievää ja kallista. Tuhansia vuosia vanhoja niittyjä ei saada istutta-

malla heti entiseen kuntoonsa.

”Kaikkein kannattavinta on suojella jo olemassa olevia niittyjä, eikä antaa niiden hävitä”, toteaa Boström.

Vilhusen ja Boströmin mukaan aivan ensimmäinen askel meriajokkaan suojelussa on ihmisten tietoisuuden lisääminen.

”Kaikki tietävät, mitä koralliriutat ovat ja Suomen rannikon mökkiläiset tuntevat rakkolevän. Meriajokasta sen sijaan ei tunneta”, toteaa Boström.

”Mekin havahduimme meriajokkaan tärkeeseen WWF:ssä vasta vähän aikaa sitten. Ihmisten tietoa on nyt lisättävä, jotta myös suuren yleisön ääni saadaan kuuluviin meriajokkaan suojelun puolesta. Tämän jälkeen tavoitteena on perustaa meriajokkaalle suojeluohjelma ja aloittaa yhdessä sen toteuttaminen”, sanoo Vilhunen. ■

Meriajokasniityt näyttävät rahallisilta, mutta kuhisevat elämää.

Niittyjen seassa uiskentelee silo- ja särmäneuloja.

Meriajokkaan tulevaisuus sidottuna Itämereen

Itämerellä esiintyvä meriajokas on monella tapaa riippuvainen sitä ympäröivästä merestä. Laji tarvitsee puhtaan ja elinvoimaisen meren, jotta se voi hoitaa oman tehtävänsä Itämeren ekosysteemin avainlajina.

Itämeri on luokiteltu erityisen herkäksi merialueeksi. Valitettavasti se on myös yksi maailman saastuneimmista meristä. WWF Suomen merten ja arktisen alueen ohjelmapäällikkö Sampsa Vilhunen painottaa, että Itämeren suojeleminen on elintärkeää meriajokkaan selviytymisen kannalta.

"Meidän täytyy tehdä oma osamme ja pitää huolta Itämerestä, jotta meriajokas voi vuorostaan suojella meren eliöitä ja kierrättää ravinteita."

WWF:n tärkeimpiin Itämeren suojelutoimotteisiin kuuluu rehevöitymisen torjuminen. Rehevöitymistä aiheuttavia ravinteita leviää Itämereen muun muassa pelloilta valuvien lannoitteiden, yhdyskuntien jätevesien ja ilmasta tulevan laskeuman mukana. WWF pyrkii vähentämään ravinnekormitusta muun muassa vaikuttamalla maatalouspolitiikkaan ja parantamalla maatalouden ympäristösuojelua.

"Olemme myös perustaneet Itämeren rannikolle useita kostekoita, jotka suodattavat maatalouden valumavesiä. Ne

voivat pysäyttää jopa puolet sinne kulkeuvasta ravinnekuormasta."

WWF on varautunut myös Itämerellä tapahtuviin öljyonnettomuuksiin, joilla olisi tuhoisa vaikutus Itämeren kasveille ja eliöille. WWF:n vapaaehtoiset öljyntorjuntajoukot ovat valmiita toimimaan viranomaisten apuna rantojen puhdistuksessa ja eläinten hoidossa.

"Öljyonnettomuus Itämerellä on oikeastaan vain ajan kysymys. Silloin on ensiarvoisen tärkeää, että pystymme reagoimaan tapahtuneeseen nopeasti ja tehokkaasti", toteaa Vilhunen.

WWF julkaisi viime vuonna ehdotuksen merten suojelualueiden laajentamisesta ja uusien perustamisesta. Vilhunen mukaan Suomenlahden ja Saaristomeren alueiden suojelualueet kaipaavat päivittämistä.

"Kauan sitten muodostettuihin kansallispuistoihin kuuluu paljon saaria. Sen sijaan merenalaisen luonnon suojeleminen on puutteellista. Siellä on meriajokkaan kaltaisia arvokkaita lajeja, jotka tarvitsevat suojelua."

'Saaristomme on suojeltava'
-raportti on luettavissa täältä
www.fi/mediabank/6184.pdf

KOULUJEN PÄIVÄTYÖKERÄYS AUTTAA MERIÄ

WWF:n Päivätyökeräys eli taksvärkki Itämeren ja Ison valliriutan suojelemiseksi on käynnistynyt syyslukukauden alussa ja jatkuu kevään 2016 loppuun.

Keräykseen voivat osallistua yläkoulut ja lukiot. Osallistuminen on vapaaehtoista ja koululaiset lahjoittavat päivätyönsä palkkion WWF:n luonnonsuojelutyön tukemiseen. Koulut voivat itse päättää keräyksen ajankohdan lukuvuoden aikana.

WWF tarjoaa opettajan avuksi opetusmateriaalia keräyksen nettisivulla. Kurkista pinnan alle ja katso myös, mitä yhteistä on Itämeren meriajokasniityillä, Australian Ison valliriutan koralleilla ja surffarilla.

Tervetuloa mukaan!

Lisätietoa keräyksestä, opetusmateriaalia ja ilmoittautuminen:
www.fi/paivatyokerays

Yhdessä se on
MAHDOLLISTA

Kiitos tuestasi. Nämä saavutukset eivät olisi mahdollisia ilman uskollisia tukijoitamme. WWF toimii kaikilla mantereilla ja yli 100 maassa.

414

WWF Suomen merikotkatiimien inventoijat löysivät tänä kesänä yhteensä 451 asuttua merikotkan pesää, joista pesintä onnistui 271:ssä. Pesä löytyi myös uusilta alueilta sisämaasta. Poikasia havaittiin 414 kappaletta. Kun aloitimme merikotkien suojelutyön vuonna 1973, poikasia syntyi vain viisi.

13 130

Suomen WWF Green Office -ympäristöohjelman toimistot säästivät 13 130 tonnia kasvihuonekaasupäästöjä. Säästö on kaksinkertainen edellisen vuoden tuloksiin verrattuna ja suurempi kuin koskaan aikaisemmin. Saman verran päästöjä syntyisi automatkasta, joka ulottuisi yli sata kertaa kuuhun ja takaisin.

4 670

WWF on järjestänyt Suomessa jo vuodesta 1977 talkooleirejä. Umpeenkasvaneiden perinnemaisemien raivaaminen avaa uusia mahdollisuuksia luokisille uhanalaisille lajeille. Leireillemme on vuoteen 2014 mennessä osallistunut yhteensä 4 670 talkoolaista.

543 723

543 723 ihmistä ympäri maailman allekirjoitti WWF:n vetoomuksen Ison valliriutan puolesta. Luovutimme vetoomuksen UNESCON Maailmanperintökomitealle, joka vaati Australialta tehokkaita toimia riutan suojelemiseksi. Kesäkuussa Australia lupasi kieltää pysyvästi muun muassa ruoppausjätteen kippaamisen riutan alueelle. Tilanteen kehittymistä pidetään silmällä.

Mitä
sinä voit tehdä:
WWF:n kummina tuet
työtämme.
wwf.fi/kummiksi

© VIVEK R. SINHA / WWF-CANON

103

Tiikereiden määrä on kasvanut Bhutanissa. Aikaisempi arvio oli 75 tiikeriä, ja nyt ensimmäistä kertaa tehtävä systemaattinen kartoitus antoi tulokseksi 103. Kartoituksessa käytettiin avuksi riistakameroita, joita myös WWF Suomen kummit ovat rahoittaneet.

© JUSSI NIEMIKI / WWF

2 520

WWF on ollut perustamassa Borneon saarelle Tanjungin kylään 2 520 hehtaarin kokoista suojeltua kylämet-sää. Borneon sademetsien ainutlaatuisen arvokas lajisto on uhattuna, kun metsiä hakataan puutavaraksi, sel-luksi ja palmuöljyviljelmiksi.

© GLOBAL WARMING IMAGES / WWF

2020

WWF on ajanut pitkään fossiilisten polttoaineista luopumista ja siirtymistä uusiutuvaan energiaan. Suomen hallitusohjelmassa linjattiin keväällä, että luovutaan hiilen käytöstä energiantuotannossa ja puolitetaan tuontiöljyn käyttö kotimaan tarpeisiin 2020-luvun aikana.

© JUHA TASSINEN / WWF

235

WWF:n "Olen norpan ystävä – en kalasta verkoilla Saimaalla" -diplomin on lunastanut jo 235 Saimaan asukasta tai kesäasukasta. Saimaannorpan suojaksi säädettyjä verkkokalastusrajoituksia on noudatettu tänä vuonna muutenkin pääasiassa hyvin.

Asiaa

Hallituksen leikkaukset vaikuttavat suojelutyöhömmme

©AKI-PEKKA SIMIKOSKI / WWF

HALLITUKSEN PÄÄTÖS LEIKATA KEHITYSYHTEISTYÖHÖN KÄYTETTÄVIÄ VAROJA VAIKUTTAA WWF SUOMEN TYÖHÖN HIMALAJALLA, BORNEOS-
SA JA ITÄ-AFRIKASSA, KERTOO KANSAINVÄLISEN KEHITYKSEN OHJELMAPÄÄLLIKKÖ ANNE TARVAINEN. TEKSTI: MARI PAAVOSEPPÄ

Miten hallituksen päätös leikata kehitysyhteistyövaroja liittyy WWF Suomeen?

Olemme toteuttaneet kehitysyhteistyöhankkeita vuodesta 1997 lähtien ulkoministeriön myöntämällä kehitysyhteistyövaroilla. Vuodesta 2014 olemme olleet ulkoministeriön pitkäaikainen kumppanuusjärjestö. WWF Suomen Himalajalla, Itä-Afrikassa ja Indonesiassa tekemän suojelutyön rahoituksesta 85 prosenttia tulee ulkoministeriöstä. Tätä tukea leikataan ensi vuoden alusta alkaen 38 prosentilla viime vuosiin verrattuna.

Miksi varoja leikataan?

Suomen uuden hallituksen säästötoimenpiteiden seurauksena valtiovarainministeriön budjettiesitys vuodelle 2016 ehdottaa jopa yli 300 miljoonan euron vähennyksiä kehitysyhteistyövaroihin. Suomi on sitoutunut kansainvälisesti määriteltyn tavoitteeseen osoittaa kehitysyhteistyöhön 0,7 prosenttia bruttokansantuotteesta. Nyt tämä tavoite ei toteudu.

Nepal on suurin tukemme saaja ja olemme saaneet hyviä tuloksia esimerkiksi salametsästyksen kitkemisessä. Miten varojen leikkaus tarkoittaa tämän työ jatkumiselle?

Olemme onnistuneet lopettamaan tiikerin ja sarvikuonon salametsästyksen Nepalissa yhteistyössä paikallisten ihmisten kanssa. Tästä ovat hyötynneet paikalliset kylät lisääntyneen matkailun muodossa. Leikkaukset uhkaavat myös tätä positiivista kehitystä.

Miten työemme jatkuu muissa kumppanimaissemme?

Keskustelemme parhaillaan kumppaneidemme kanssa siitä, miten suojelu-

työemme voisi jatkua tehokkaana leikkauksista huolimatta. Varojen vähentymisen takia joudumme kuitenkin miettimään sitä, kuinka paljon voimme rahoittaa uhanalaisten lajien kartoitus- ja tutkimustyötä, jota olemme tehneet muun muassa Bhutanissa. Itä-Afrikassa olemme tukeneet kansalaisjärjestöjä, jotka nostavat julkisesti esille muun muassa laittoman puukauppaan liittyviä epäkohtia. Joudumme arvioimaan uudelleen heille kohdentamiamme varoja. Indonesiassa olemme kehittäneet Muller-Schwanerin kansallispuiston lähellä asuville yhteisöille uusia elinkeinoja. Tukemme esimerkiksi kuminviljelijöiden osuuskunnille on leikkausuhan alla, mikä vaikuttaa suoraan näiden paikallisyhteisöjen tuloihin. Olemmekin huolissamme siitä, että pitkäaikaisen yhteistyömme kautta rakennetut tulokset ovat uhattuina leikkausten takia.

Miten onnistunutta WWF Suomen kehitysyhteistyö on ollut?

Ulkoministeriön myöntämät varat velvoittavat meitä tekemään tehokasta kehitysyhteistyötä. Valvomme rahojen käyttöä kumppanimaisissa esimerkiksi vuosittaisilla tilintarkastuksilla, lisäksi olemme teettäneet ulkopuolisilla asiantuntijoilla arvioita työemme tuloksellisuudesta. Suojeluasiantuntijamme käyvät lisäksi kumppanimaisamme säännöllisesti seuraamassa siellä tehtävää työtä. Työemme on arvioitu erittäin tehokkaaksi, lisäksi rahojen käytön hallinto on arvioitu luotettavaksi.

Mitä kansainvälisen suojelutyön hyväksi voi tehdä?

Jokainen voi vaikuttaa maailmanlaajuiseen kehitykseen. Olemme kaikki riippuvaisia yhdestä maapallostamme ja esimerkiksi kulutuskäyttäytymisellä voimme pienentää kehitysmaihin kohdistuvaa painetta. Myös WWF:n kummius on helppo tapa osallistua ympäristönsuojelutyöhön kehitysmaissa. ■

”Pyrimme jatkamaan työtämme leikkauksista huolimatta.”

>103 X

Sata kertaa KUUHUN JA TAKAISIN

Suomen Green Office -toimistoissa tehtiin viime vuonna historiaa: päästöjä säästettiin kaksi kertaa edellisen vuoden määrä. Se on kaikkien aikojen ennätys!

TEKSTI MIRA HANNUKSELA

Green Office -toimistot säästivät vuonna 2014 yhteensä hurjat 13 130 tonnia kasvihuonekaasupäästöjä aiempaan vuoteen verrattuna. Saman verran päästöjä syntyisi automatkasta, joka ulottuisi sata kertaa kuuhan ja takaisin.

Sähkön osuus päästösäästöä oli 70 %. Sähkönkulutuksesta aiheutui 9 250 tonnia vähemmän hiilidioksidipäästöjä kuin vuotta aiemmin. Yhteensä toimistot vähensivät sähkönkulutusta lähes 13 000 000 kWh, mikä tarkoittaa jopa 800 000 euron säästöä. Summa vastaa noin 250 suomalaisen kuukausipalkkaa.

Jokainen Green Office -toimiston työntekijä säästi sähköä keskimäärin 180 kWh. Tuolla määrällä lämmittäisi saunan 23 kertaa. Päästöjen vähenemiseen vaikuttaa

myös se, että moni Green Office -toimisto on siirtynyt käyttämään vihreää sähköä, josta ei laskennallisesti synny hiilidioksidipäästöjä. Vihreä sähkö tuotetaan uusiutuvilla energiamuodoilla, kuten tuuli- tai aurinkovoimalla tai biopolttoaineilla.

"Tulokset osoittavat, miten suuri yhteisvaikutus pienistäkin teoista syntyy. Keinot ovat helppoja: läppäri nukkumaan lounaan ajaksi ja viimeinen sammuttaa valot. Asenne ratkaisee", Green Office -päällikkö Helka Julkunen WWF:stä kertoo.

WWF Green Office on ympäristöjärjestelmä toimistoille. Suomessa on tällä hetkellä 170 Green Office -organisaatiota, joissa työskentelee yhteensä yli 63 000 työntekijää.

Lue lisää: wwf.fi/greenoffice

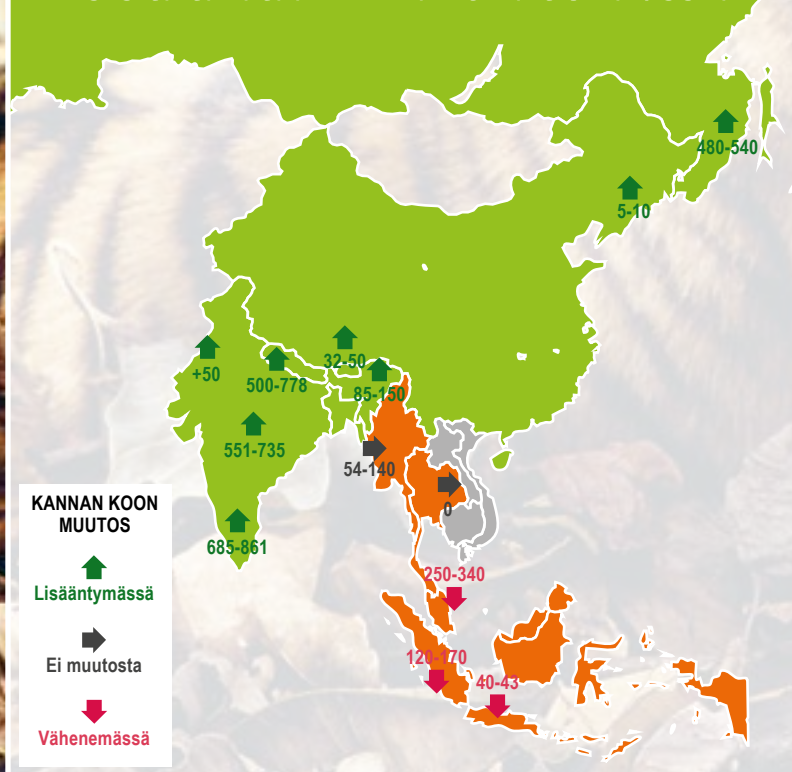
Vielä on mahdollista pelastaa

TIIKERIT

Tiikereille kuuluu hyvää! Niiden määrä on kasvanut Intiassa, Nepalissa, Bhutanissa ja Venäjällä. Uhanalaisten tiikerien kannan kasvu edellyttää kuitenkin paljon työtä.

TEKSTI MARI PAAVOSEPPÄ • KUVA VIVEK R. SINHA / WWF

Tiikereitä tavataan villinä 13 valtion alueella

KANNAN KOON MUUTOS

↑ Lisääntymässä

→ Ei muutosta

↓ Vähentymässä

Tiikeri taltioitui riistakameraan tänä keväänä Kiinassa. Se oli merkittävä havainto, sillä kuvien perusteella voitiin vahvistaa, että uhanalainen tiikeri on palannut Kiinaan. Hyviä uutisia on kiirinyt myös Venäjältä, jossa amurintiikereiden määrä on kasvanut. Lisäksi Intiassa, Nepalissa ja Bhutanissa on voitu iloita lisääntyneestä tiikerien määrästä. Hyvien uutisten taustalla ovat maiden tekemät tiikerikartoitukset, jotka ovat elintärkeitä upeiden kissaeläinten pelastamiseksi.

”Tiikerikartoituksilla saadaan tietoa tiikereiden lukumäärän lisäksi muun muassa siitä, millaisilla alueilla tiikerit mieluiten elävät, kuinka laajoja niiden reviirit ovat ja mitkä ovat niiden tärkeimpiä saaliselämiä. Säännöllisten kartoitusten avulla pystytään selvittämään, lisääntyykö vai väheneekö tiikereiden määrä ja miten tämä vaihtelee alueittain. Kaikki tämä tieto on olennaista, jotta tiikereiden suojelutoimenpiteet pystytään kohdistamaan oikein”, kertoo WWF Suomen metsäasiantuntija **Maija Kaukonen**.

Kaakkois-Aasiassa tiikereillä ei mene yhtä hyvin. Tänä vuonna Malesian tiikereiden määrän arvioidaan laskeneen puoleen, noin 250 yksilöön. Kambodžassa, Vietnamissa ja Laosissa ei uskota olevan yhtään lisääntyvää tiikerikantaa eikä Indonesian, Thaimaan ja Myanmarin tiikerien lukumäärää edes tiedetä.

”Näissä maissa tiikerien suojelun poliittinen tuki on heikompaa ja resurssit ovat vähäisemmät kuin kartoituksen tehneissä maissa. Valtiot eivät voi ryhtyä vaadittaviin toimiin ennen kuin ne tietävät alueensa tiikereiden todellisen tilanteen”, sanoo WWF Suomen pääsihteeri **Liisa Rohweder**.

Tiikerien määrän tuplaaminen mahdollista

Vielä sata vuotta sitten Aasiassa vaelsi noin satatuhatta villiä tiikeriä. Nyt niitä on jäljellä enää noin 3 200. Tiikerien määrä on romahtanut etenkin salametsästyksen takia, lisäksi ihmisasutuksen levittäytyminen on vienyt niiden elinalueita. Tiikereiden elinalueilla sijaitsevat ”tiikerivaltiot” tavoittelevat tiikerien määrän kaksinkertaistamista vuoteen 2022 mennessä. WWF tukee tiikerivaltioita tavoitteen saavuttamisessa.

Tiikerivaltioilla ja WWF:illä on hyvä mahdollisuus onnistua kannan kasvattamisessa, sillä kissaeläiminä tiikerit lisääntyvät helposti. Onnistunut lisääntyminen vaatii tarpeeksi suuria elinalueita, riittävää saaliseläinten määrää sekä suojelua tiikerien suurimmalta uhalta, eli ihmiseltä. ■

WWF jatkaa kummien antaman tuen avulla tiikerien suojelua. WWF Suomi on ollut mukana rahoittamassa Bhutanin tiikerien kartoitusta kummeilta saaduilla varoilla ja ulkoministeriön kehitysyhteistyörahoilla. Lisäksi tuemme Bhutanin kansallispuistossa tapahtuvaa partiointia ja muuta salametsästyksen vastaista työtä.

Kummimaksut automaattisesti

Säännöllisesti lahjoittamalla olet vaivattomasti mukana tärkeässä työssä. Suoramaksua käytävillä kummeilla lahjoittaminen hoituu jo automaattisesti. Jos käytät e-laskua, tiesithän, että kaikkein kätevimmin voit maksaa kuukausilahjoituksesi ottamalla käyttöön automaattisen hyväksynnän verkkopankissasi. Näin sinun ei tarvitse muistaa asiaa kuukausittain, vaan lahjoitussumma maksetaan automaattisesti ajallaan.

Tukijapalvelu

Puhelin: 040 192 3112,
avoimna arkisin klo 9–16

Sähköposti: tukija@wwf.fi

Osoite: WWF Suomi, tukijapalvelu,
Lintulahdenkatu 10, 00500 Helsinki
wwf.fi/kummipalvelu

Lahjoitustili: FI41 1572 3000 0111 89
BIC (Swift) NDEAFIHH

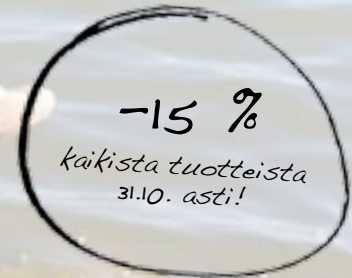

Reilu tukijaetu uudesta verkkokaupasta

WWF-verkkokauppa on luonut nahkansa! Käy tutustumassa uutuuksiin ja tee löytöjä vanhoista klassikoista. WWF-lehden lukijana saat nyt kaikista tuotteista 15 % alennuksen. Syötä ostoskoriin kuponkkoodi [wwflehti2015](#). Tarjous on voimassa 31.10.2015 saakka.

Esimerkiksi musta Meri Hädässä-kangaskassi nyt tarjoushintaan 15,30 € (norm. 18 €). Luomupuuvillasta valmistetun kassin koko on 42 x 38 cm ja olkahihnojen pituus 67 cm. Näytä huolesi maailman merten puolesta!

Käy ostoksilla: [kauppa.wwf.fi](#)

© MIRA HANNUKSELA / WWF

Kummin kannattaa antaa sähköpostiosoite meille

Muuten jäät ilman kerran kuukaudessa ilmestyvää WWF:n uutiskirjettä ja muuta tukijaviestintää! Saat uutiskirjeen automaattisesti, jos olet liittyessäsi antanut sähköpostiosoitteesi. Siinä on mielenkiintoista ja ajankohtaista asiaa luonnon ympäriltä ja siitä, mitä tuellasi olemme saaneet aikaiseksi. Ilmoita myös sähköpostiosoitteesi muutoksesta tukijapalveluumme: [tukija@wwf.fi](#). Kerrothan nimesi lisäksi postiosoitteesi sekaannusten välttämiseksi.

Anna sähköpostiosoitteesi meille: [tukija@wwf.fi](#)

Norpparetki järjestetään uudestaan **TOUKOKUUSSA**

Kesäkuun alussa kummit suuntasivat legendaarisen Juha "Norppa" Taskisen opastuksella Saimaan Pihlajavedelle.

Soljuimme M/S Kaesalla pitkin jylhää saaristoa. Maisemat olivat häkellyttävän komeat ja koskemattomat. Mökkejä ei ollut missään. Sokkeloista, rauhallista erämaata – juuri sellaista, missä voi kuvitella norpan kellivän tyytyväisenä lempikivellään. Ilmassa oli odotusta ja kiikareiden kimallusta.

Siiri, Jerry, Suvi... norppien nimet vilisivät Juhan värikkäissä tarinoissa. "Tuo on Siirin lahti." Juha on tallenta-

nut yli kolmenkymmenen vuoden ajan ainutlaatuisia kohtaamisia upeiksi valokuviksi ja filmeiksi. Minäkin haluan kuvata norpan! Juuri, kun tarkensin Jerryn rantalouhikkoon kiikareitani, Anski huutaa veneen etuosasta: "NORPPA!" Siellä se oli keskellä järven selkää. Musta, sileä pää veden pinnalla. Se tapitti hetken suurilla silmillään meitä. Kummejansa. Hymyilytti. Kuvan otan sitten ensi kerralla.

Uusinta yleisön pyynnöstä. M/S Kaesassa on nukku-
mapaikkoja vain kahdelletoista hengelle, joten kaikki
halukkaat eivät millään mahtuneet mukaan. Juha lu-
pasi järjestää uuden viikonloppuretken WWF:n kum-
meille toukokuussa 2016. Kerromme siitä maaliskuun
WWF-lehdessä, minkä jälkeen voit ilmoittautua. Paikat
täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Tukija

© PÄIVI LARIKKO / WWF

Norpan näkijä sai viikset norpparetkellä.

© JOUNI KOSKELA / WWF

Norpan ja hirven YSTÄVÄ

Hankasalmelainen Sanna Hänninen haaveilee joskus omistavansa mökin Saimaan rannalla. Kaveriksi hän tahtoi rantakivillä makoilevan saimaannorpan. Jotta viiksiniekkaja olisi tulevina vuosina olemassa, Hänninen tukee WWF:n norppatyötä.

TEKSTI ANNE BRAX

”Norppa on aivan ainutlaatuinen, eläin joka on jäänyt Saimaalle eristyksiin kun Saimaa on hiljalleen kuroutunut merestä irti. Norppa on suojelemisen arvoinen”, Hänninen sanoo. Hän otti osaa WWF:n keväällä järjestettyyn norpparisteilyyn Saimaalla. ”Näin norpan vain lyhyesti, mutta luontokuvaaja **Juha Taskisen** ansiosta norppatietous lisääntyi kovasti.”

Kunnallispolitiikassa aktiivinen Hänninen kertoo, että hänelle syntyi risteilyllä norppiin liittyvä suunnitelma. ”Haluaisin järjestää kunnan työttömille talvella retken Saimaalle, ja siellä kolaisimme norpille apukinoksia.”

Ammatiltaan Sanna Hänninen on metsätalouden insinööri. ”Olen aiemmin suunnitellut hakkuita ja ostanut puuta. Ammattini on kai mahdollisimman kaukana luonnonsuojelusta”, hän pohtii. ”Olen kuitenkin ymmärtänyt, että luonnosta ei voi aina vain ottaa, luonnon kanssa pitää olla kaveri ja yhteistyössä.”

Hänninen sanoo kavahtavansa kaavamaisia metsien käsittelyohjeita, ja häntä arveluttavat myös avohakkuut luonnon kannalta, vaikka hän ymmärtääkin niiden taloudellisen merkityksen. Metsäluonnon arvokkaita elinympäristöjä, kuten puroja ja lähteitä, tulisi metsähakkuissa suojella nykyistä paremmin. ”Kyllä lähteet hakkuissa kärsivät, kun niiden ympärille jätetään niin pieni alue koskematta ja kaikki lähdetä

ympäröivät olosuhteet muuttuvat.”

Paitsi ammattinsa takia, Sanna Hänninen liikkuu muutenkin paljon luonnossa Ahti-nimisen Karjalan karhukoiraansa kanssa. ”Aina jokin hirvi tai kettu näkyy; ne ovat jokapäiväisiä asioita. Olen kerran nähnyt karhunkin, en pelkää niitä, niiden kanssa oppii elämään.”

Kun hirvet tulevat puheeksi, Sanna Hänninen innostuu. ”Jos olisin jokin luonnoneläin, olisin hirvi! Hirvi on muinainen suomalainen eläin, mikään muu ei ole niin vaikuttava ja sulava liikkeissään.”

”Kaikki tietävät että olen hirvifani ja lähettelevät ja tuovat minulle hirvityynyjä, -veistoksia ja muita hirvi-aiheisia esineitä.”

Sanna Hänninen kertoo tienneensä WWF:n jo pitkään. ”Koulutuksen aikana meille muun muassa esiteltiin ’pahimmat’ luonnonsuojelujärjestöt – WWF oli niiden joukossa”, Hänninen nauraa.

Hänninen itse on tyytyväinen WWF:n toimintaan ja niihin tapoihin, joilla tukijoihin pidetään yhteyttä.

Hännisen mukaan luonnonsuojelussakaan ei kuitenkaan saa liioitella: ”Ajatellaan vaikka joutsenia: Jos niitä on alkaa olla jossakin järvenssä niin paljon, että ne häiritsevät pahasti muiden vesilintujen elämää, asialle pitää voida tehdä jotakin.” ■

Mitä
sinä voit tehdä:
Liity WWF:n
saimaannorppa-kummiksi
osoitteessa
wwf.fi/norppakummiksi

SYÖ MAAILMA
PAREMMAKSI

Kirjolohi-

PINAATTIPIIRAKKA

Pohja

100 g voita
2–2 1/2 dl vehnä jauhoja
2 rkl kylmää vettä

Täyte

kylmäsavukirjolohta
70 g tuoretta pinaattia
2 kananmunaa
1 pkt kermaviiliä
150 g ranskankermaa
vuohenjuustoa
tilliä
mustapippuria

Nypi käsin vehnä jauhot voin joukkoon. Lisää lopuksi kylmä vesi. Laita voitaikina jääkaappiin viilenemään ja valmista täyte. Sekoita kermaviili, ranskankerma ja kananmunat keskenään. Lisää joukkoon tilli, mustapippuri ja ripaus suolaa. Voitele piirakkavuoka ja painele taikina vuokaan. Laita piiraan pohjalle huuhdeltu pinaatti, kylmäsavukirjolohti ja kaada kermaviiliseos päälle. Murena piiraan päälle lopuksi pehmeää vuohenjuustoa.

Paista noin 200 asteisessa uunissa noin 30 minuuttia tai kunnes piiras saa kauniin kullanruskean värin.

FSC-
MERKKI

WWF • 3/2015

© JEFF FOOTT / WWF

SYYTÖN

Räjähdysmäisesti kasvanut salametsästys on rikollista toimintaa ja uhkaa tappa lajeja sukupuuttoon.

Tuoret kartoitukset osoittavat kuitenkin, että tiikereiden määrä on saatu WWF Suomen kohdemaissa, Nepalissa ja Bhutanissa, kasvuun erittäin tehokkaiksi arvioitujen suojelutoimenpiteiden ansiosta.

Sarvikuonojen määrä on kasvanut Nepalissa peräti 73 % kymmenen toimintavuotemme aikana.

Pitkäjänteinen työmme jatkuu ja yhdessä tukijoidemme kanssa annamme näille upeille eläimille tulevaisuuden. Kiitos, että olet mukana ja puolustat niiden oikeuksia, jotka eivät siihen itse pysty.

PYSÄYTÄ

raaka
salametsästys

Lue lisää ja jaa sivua: wwf.fi/salametsastys

wwf.fi